

Сонет 145 (переклад Тетяни Даніленко)

Вільям Шекспір

Вуста, які з любов'ю звикли грати,
В яких вбачав коштовності свої,
Насмілились "ненавиджу" сказати
Мені, хто так обожнює її.
Але кохане серце має милість,
Й за слово докорило язика,
Щоб сповістити знов не захотілось
Своїм "ненавиджу" приреченість мою.
Тому в кінці "ненавиджу" змінила,
І демон ночі в пекло полетів
У світлі дня, безвладний та безсилий;
Я ж двох нових почув від неї слів:
Злетіло з вуст "ненавиджу" палке,
Та додала, на щастя, "не тебе" ...
03.08.2022

Переклад Тетяни Даніленко

Ілюстрація — картина П'єра Огюста Ренуара "В саду", 1885

